

Protokół Nr IX / 15
z IX sesji Rady Miejskiej w Ropczycach w dniu 27 maja 2015 r.

Czas trwania sesji: ok. 13.10. –14.45.

Miejsce obrad: Centrum Kultury w Ropczycach.

Przebieg sesji, streszczenia przemówień i wystąpień:

Orkiestra Dęta Ropczyce odegrała hymn Polski a następnie Przewodniczący Rady – pan Józef Misiura otworzył 9 sesję Rady Miejskiej w Ropczycach. W imieniu Rady Miejskiej w Ropczycach oraz Burmistrza Ropczyc Bolesława Bujaka, przywitał wszystkich, którzy przyjęli zaproszenie i zechcieli przybyć, na święto samorządu miasta i gminy Ropczyce oraz obchody 25 rocznicy odrodzonego samorządu terytorialnego.

Powitał: Sekretarza Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa profesora Zdzisława Gawlika, prelegenta dzisiejszego spotkania pana Kazimierza Surowca, dziekana Wydziału Filologii Uniwersytetu Rzeszowskiego, Honorowego Obywatela Miasta Ropczyce, księdza prałata Stanisława Słowika, „Zasłużonych dla Ropczyc”: panią Elżbietę Bizoń oraz panów: profesora Jerzego Lewickiego i Stanisława Ważnego, czcigodnych księży: dziekana dekanatu ropczyckiego księdza Leopolda Kordasa oraz księdza prałata Stanisława Mazura – proboszcza parafii w Ropczycach, proboszcza parafii w Lubzinie księdza Ryszarda Pietrasika, profesora doktora habilitowanego inżyniera Stanisława Sosnowskiego Prezydenta Wyższej Szkoły Inżynieryjno - Ekonomicznej w Rzeszowie, profesora doktora habilitowanego inżyniera Wiesława Żylskiego profesora Politechniki Rzeszowskiej pierwszego przewodniczącego odrodzonego samorządu, doktora habilitowanego pana Władysława Tabasza profesora Staropolskiej Szkoły Wyższej w Kielcach, dyrektora Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Rzeszowie pana Wiesława Motykę, dyrektora Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie pana Marka Jastrzębskiego, dyrektora Wydawnictwa JOTA z Rzeszowa pana Józefa Ambrozowicza. Ponadto powitał Starostę Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego pana Witolda Darłaka, Wójta Gminy Wielopole pana Marka Tęczara, Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Ropczycach brygadiera Jacka Roga, Komendanta Powiatowej Policji w Ropczycach młodszego inspektora Grzegorza Maksimczuka, Prezes Zarządu Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska panią Izabelę Urbanek, kierownika Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Ropczycach pana Tadeusza Sowę, Prezesa Zarządu firmy Weldon pana Kazimierza Mikruta, właściciela firmy Niwa pana Jana Niwę, Prezesa Zarządu ZM Invest pana Leona Marcińca, właścicieli firmy Rega Yacht panów Tomasza Babicza i Waldemara Królikowskiego, Prezesa Związku Nauczycielstwa Polskiego Oddział w Ropczycach pana Edmunda Janowskiego. Powitał również delegacje ropczyckich przedsiębiorców, dyrektorów, prezesów firm i zakładów pracy, dyrektorów banków, reprezentantów związków, towarzystw i stowarzyszeń, Radnych Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego, sołtysów i przewodniczących zarządów osiedli, dyrektorów szkół i przedszkoli, nauczycieli historii ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, prezesów spółek gminnych i dyrektorów jednostek organizacyjnych, przedstawicieli mediów lokalnych i regionalnych, wszystkich odznaczonych na dzisiejszej sesji a także współgospodarzy dzisiejszej uroczystości: Radnych Rady Miejskiej w Ropczycach, Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Ropczyckiej z Prezesem panem Adamem Syplem oraz Burmistrzem Bolesławem Bujakiem na czele.

Przewodniczący Rady: Wysoka Rado! Panie i Panowie! W ramach demokratycznych przemian 1989 roku, przywrócenie lokalnej samorządności uznano za jeden z podstawowych elementów budowanego demokratycznego państwa. Lokalnym władzom samorządowym

znajdującym się najbliżej ludzi i przez nich wybranym, postanowiono przekazać znaczną część odpowiedzialności za sprawy publiczne. W dniu dzisiejszym mija 25 lat od pierwszych wyborów w odrodzonej Polsce. Obecna uroczysta sesja, jest wyrazem uznania i szacunku dla wszystkich osób biorących udział w tworzeniu samorządowej Polski, także w naszej małej ojczyźnie.

Następnie Przewodniczący Rady zaprosił do wysłuchania wykładu pana Kazimierza Surowca, który przybliży ideę samorządu terytorialnego w prelekcji zatytułowanej „Rozwój samorządów po roku 1989”. Pan Kazimierz Surowiec jest wykładowcą akademickim, związanym przede wszystkim z Uniwersytetem Rzeszowskim, wcześniej z rzeszowską Wyższą Szkołą Pedagogiczną. W latach 1994-1997 pełnił funkcję wojewody rzeszowskiego, w latach 2001-2003 wicewojewody województwa podkarpackiego.

Pan Kazimierz Surowiec: Panie i Panowie, każdy wedle godności i sprawowanego urzędu. Mój referat został zatytułowany „Rozwój samorządów po roku 1989 od gminy do regionu”. Uroczysty charakter naszego spotkania skłania mnie, by rozpocząć od motta, słów księdza profesora Józefa Tischnera: „Codziennie staje przed nami sprawa Ojczyzny. Ojczyzna przychodzi ku nam jako jakiś dar. Zarazem od nas zależy trwanie Ojczyzny. Mimo, że Ojczyzna jest dla nas darem, jej los od nas zależy”. Los naszych małych ojczyzn od nas bowiem zależy. To etyczna formuła samorządności. Dobitnie określała to konstytucja samorządowa, ustawa o samorządzie terytorialnym z marca 1990 roku, stwierdzając już w pierwszym artykule: „Mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową”. W artykule zaś drugim precyzowała: „Gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność”. Zapoczątkowana w 1989 roku przez rząd Tadeusza Mazowieckiego transformacja ustrojowa dokonywała się głównie w dwóch obszarach: stosunków własnościowych oraz w zakresie władzy publicznej. W zakresie tej władzy instytucje demokratycznego państwa prawa oparte były na społecznej gospodarce rynkowej. Jednakże przekonanie, że bez możliwości udziału bezpośredniego społeczności lokalnej w sprawowaniu władzy nie może istnieć demokratyczne państwo legło u podstaw zmian wprowadzonych do ustawy zasadniczej w grudniu 1989 roku, następnie Małej Konstytucji z października 1992 roku, która stwierdzała: „Państwo Polskie gwarantuje samorządowi udział w sprawowaniu władzy”. 25 lat samorządności w Polsce to 25 lat odzyskiwania małych ojczyzn. To droga od centralizmu do samorządności. To także droga ku demokracji, wolności i odpowiedzialności. Wybrane w demokratycznych wyborach z 1990 roku władze gmin stały się prawdziwymi gospodarzami na swoim terenie. Przeznaczały one ok. 20% swoich dochodów na wydatki majątkowe, przez co stały się jedną z sił sprawczych dużej dynamiki inwestycyjnej. Jednakże do 1998 roku Polska była jednym z nielicznych krajów europejskich, gdzie społeczeństwo miało wpływ jedynie na władzę sobie najbliższą – gminną i najbardziej od siebie odległą – parlament, nie mając wpływu na decyzje podejmowane na szczeblu regionalnym. Sejmik samorządowy miał bowiem wyłącznie funkcję opiniotwórczą a interesy województwa mógł formułować w formie opinii oraz dezyderatów kierowanych do wojewody, rządu i sejmu. Jako wojewoda rzeszowski w tamtych latach starałem się realizować te postulaty sejmiku, które leżały w moich kompetencjach a współpracę z sejmikiem, mimo różnych opcji politycznych, szczególnie w czasie, gdy kierował nim Kazimierz Balawender uważam za udaną. Sejmik, podobnie jak gminy był bowiem dobrą szkołą samorządowego myślenia. Jednakże mankamentem tego układu była niemożność wprowadzenia polityki regionalnej, gdyż wojewoda realizował politykę rządu w terenie i od jego decyzji zależało, czy będzie równocześnie reprezentantem terenu wobec rządu. Naczelną zasadą reform samorządowych stała się subsydialność. Oznaczała ona, że żadna władza publiczna nie powinna przeszkadzać obywatelom w podejmowaniu ich własnych zadań. Dlatego każda władza wyższego szczebla winna realizować tylko te zadania, których nie może podjąć szczebel niższy. Twórcy

samorządowych reform wykorzystali trzy zasadnicze metody, były nimi: decentralizacja - rozumiana jak ustawowe przekazanie kompetencji i zadań z administracji rządowej do samorządu terytorialnego, dekoncentracja czyli przenoszenie kompetencji i zadań do jednostek niższego szczebla w ramach administracji rządowej i analogicznie później w ramach samorządu terytorialnego i wreszcie deregulacja rozumiana jako wyłączenie pewnych spraw spod regulacji przez administrację rządową i przekazanie jej sejmowi. Planowane na rok 1993 utworzenie kolejnego szczebla samorządu terytorialnego czyli powiatu nie zostało zrealizowane, gdyż upadł rząd Hanny Suchockiej. Jednakże od 1 stycznia 1994 roku pilotażowo przekazano część zadań rządowych niektórym miastom, w tym Rzeszowowi. Wszystkie gminy mogły też przejmować szkolnictwo, najpierw jako zadanie rządowe zlecone, a od 1995 roku jako własne. I to właśnie wprowadzenie tego zadania wykazało, że samorząd lepiej sobie radzi z tymi obszarami życia publicznego, które są najbliżej obywateli, niż skrępowana licznymi przepisami administracja rządowa. Rządząca od jesieni 1993 roku koalicja SLD - PSL wybrała metodę reformowania kraju od góry. Najpierw przeprowadziła więc reformę centrum administracyjno - gospodarczego rządu, kolejnym zaś krokiem miała być reforma regionalna i powiatowa. Jednakże różnice w tej koalicji na temat ilości szczebli podziału terytorialnego kraju sprawiły, że prowadzono jedynie prace przygotowawcze i liczone koszty reform. SLD było za modelem trójszczeblowym – województwo, powiat, gmina, zaś PSL za dwuszczeblowym – województwo, gmina. Natomiast dla realizacji polityki regionalnej proponowało powołać związki funkcjonalne województw. Na prośbę ówczesnego premiera wojewodowie: rzeszowski - mówiący te słowa i poznański przeprowadzili na swoim terenie symulacje podziału kraju na województwa i powiaty, by zorientować się w jego metodologii i kosztach. Zdecydowałem się wówczas na to, mimo niechęci kolegów wojewodów z ościennych województw, gdyż zdawałem sobie sprawę, że przyszłe wejście do Unii Europejskiej wymusi powstanie większych województw - regionów. Region bowiem zgodnie z definicją zgromadzenia regionów Europy to podporządkowana bezpośrednio szczeblowi centralnemu jednostka terytorialna, prowadząca politykę gospodarczą i finansową, posiadająca reprezentację polityczną pochodzącą z wyboru. Takich kryteriów nie spełniały związki funkcjonalne województw. Ta symulacja podziału wykazała, przynajmniej w województwie ówczesnym rzeszowskim, że najtrudniejszy i najkosztowniejszy będzie aspekt ludzki, przemieszczenie pracowników zlikwidowanych urzędów wojewódzkich i urzędów rejonowych do jednostek samorządowych. Podstawową przeszkodą w nowej terytorialnej organizacji kraju była też nakładająca się na siebie wówczas siatka różnych podziałów administracyjnych na poziomie przyszłego powiatu. Wystarczy wspomnieć, że w kraju działało 267 urzędów rejonowych administracji rządowej, 363 rejonowe komendy policji ale tylko 262 rejonowe komendy straży pożarnej i aż 385 rejonowych biur pracy. Ten chaos terytorialny mogła uporządkować tylko zasadnicza reforma terytorialna kraju. Zaprojektowana jeszcze przez rząd Hanny Suchockiej w 1993 roku mapa powiatowa przewidywała utworzenie 320 powiatów. Przystępując do tworzenia nowej siatki powiatów kierowano się 5 zasadniczymi kryteriami: po pierwsze historycznym badając, czy miasto było w przeszłości powiatowym, po drugie administracyjnym, chodziło o istnienie urzędów, służb, sądów, szkół ponadpodstawowych, po trzecie potencjału gospodarczego, by wiedzieć czy powiat ma perspektywiczne możliwości świadczenia usług publicznych, po czwarte specyfiką położenia geograficznego, zwłaszcza obszarów w naturalny sposób wymuszających trwałe więzy ponadgminne i wreszcie po piąte stopniem akceptacji mieszkańców z określoną przestrzenią i chęcią gmin deklarujących przystąpienie do powiatów. Ropczyce spełniały te kryteria z nadatkiem. Ostatecznie zaproponowana przez koalicję już AWS - Unia Wolności ustawa z lipca 1998 roku przyjęła rozwiązanie kompromisowe - 308 powiatów ziemskich i 60 grodzkich. Na terenie województwa podkarpackiego utworzono 20 powiatów ziemskich i 4 grodzkie. Jednak spór między Leskiem a Ustrzykami o siedzibę powiatu bieszczadzkiego doprowadził w rezultacie

do powstania nowego powiatu leskiego w 2002 roku. Równie trudny w odradzaniu samorządności był problem regionalizacji kraju. Konieczność utworzenia samorządu regionalnego, wynikała nie tylko z założeń Unii Europejskiej jako wspólnoty regionów a nie ojczyzn. Dotychczasowe województwa rządowe musiały więc przekształcić się w regiony, województwa samorządowo-rządowe. Prowadzona przez koalicję SLD - PSL studialna koncepcja podziału terytorialnego ustaliła liczbę 12 województw, wśród nich oczywiście województwo rzeszowskie. Miało ono wówczas nosić nazwę Małopolski Wschodniej. Jednakże zabiegi regionalnych lobby doprowadziły w rezultacie do zwiększenia tej liczby do 16. Na marginesie dodajmy, że nie powiodły się jedynie zabiegi lobby koszalińskiego, gdyż jak dowodzono w sejmowych kuluarach powstanie tego województwa byłoby sukcesem prezydenta Kwaśniewskiego, który w tym mieście się urodził. Reforma ustrojowa państwa od 1 stycznia 1999 roku wprowadziła więc województwa samorządowo-rządowe. Odtąd na czele administracji samorządowej województwa stoi marszałek wybierany przez sejmik, który prowadzi politykę regionalną. Wojewoda natomiast jako przedstawiciel rządu w terenie kieruje zespoloną administracją rządową. Taki układ władzy gwarantował utrzymanie unitarnego charakteru państwa, gdyż sejmik nie prowadzi polityki zagranicznej a marszałek nie ma własnych służb porządkowych. Wojewoda nadzoruje działalność gmin, powiatów i samorządu wojewódzkiego pod względem legalności i zgodności z polityką państwa uchwał samorządowych. Ekonomiczny start naszego województwa był trudny. Produkt krajowy brutto stanowił zaledwie 4,2% wartości krajowej, co sytuowało nas na przedostatnim miejscu w rankingu 16 województw. Po wejściu do Unii Europejskiej eksperci komisji europejskiej i polskiego rządu przewidywali, że Podkarpacie osiągnie średni poziom unijny, czyli 75% produktu krajowego brutto na mieszkańca dopiero w roku 2040. W roku 2012 ten poziom wynosił 44%. W trakcie obrad sejmowych w 1998 roku o wprowadzeniu zasadniczego podziału terytorialnego państwa kontrowersje wzbudziła nazwa naszego województwa Małopolska Wschodnia lub w formie przymiotnikowej województwo wschodniomałopolskie. Poseł Wojciech Włodarczyk w imieniu Ruchu Odbudowy Polski zaproponował zamienić tę nazwę województwa na podkarpackie, natomiast poseł Akcji Wyborczej Solidarność Kamiński proponował nazwę rzeszowskie. Uzasadniał to następująco: „Wydaje mi się, takie jest przekonanie także bardzo wielu kresowian, że historycznie wschodnia Małopolska to tereny wokół Lwowa, które wcześniej w wyniku paktu Ribbentrop – Mołotow a później po II wojnie światowej zostały Polsce zabrane. Tak więc historyczna wschodnia Małopolska to nie Rzeszowszczyzna”. W głosowaniu nad poprawką zmieniającą nazwę na rzeszowskie zaledwie 153 posłów głosowało za. O takim wyniku głosowania przesądziły głosy posłów AWS, spośród których 58 głosowało przeciw, głównie z ościennych województw tarnobrzckiego, przemyskiego i krośnieńskiego, mimo wyraźnego zalecenia przewodniczącego Mariana Krzaklewskiego, by właśnie za nim głosować. Także 110 posłów SLD głosowało przeciw, choć za nazwą rzeszowskie był lider Wiesław Ciesielski. Posłowie tych ugrupowań, jak donosiła wówczas prasa z ościennych województw uznali, że nazwa rzeszowskie oznaczać będzie rzeszowski dyktat. Natomiast wielu posłów z innych województw głosowało przeciw, gdyż chcieli być przeciwko nazwie preferowanej przez Mariana Krzaklewskiego. Przeszła więc kolejna zmiana nazwy wschodniomałopolskie na podkarpackie. Przeciwno tej nazwie głosowały tak znane wówczas osobistości jak Józef Górny, Marian Krzaklewski, Zdzisław Pupa, Zbigniew Rynasiewicz, Wiesław Ciesielski czy Jarosław Kaczyński. Sejm ustalił więc nazwę województwo podkarpackie. Z tą nazwą mieszkańcy regionu muszą się teraz identyfikować. Nie da się bowiem kształtować patriotyzmu lokalnego bez utożsamiania się z tym miejscem serdecznym, z którego wiedzie się nasz rodowód. Tymczasem od wielu lat na pierwszym wykładzie z regionalizmu i lokalizmu na Uniwersytecie Rzeszowskim pytam studentów jak się określają jako mieszkańcy województwa podkarpackiego i wówczas zapada milczenie. Studenci nie wiedzą. Dlatego ja, Rzeszowianin, tworząc z mieszkańcami

województwa podkarpackiego wspólnotę regionalną staję się Podkarpacianinem a pani sekretarz miasta i gminy Ropczyce Podkarpacianką. Pojawiające się wówczas dowcipy, że będziemy województwem zamieszkałym przez górali nizinnych rozmijały się jednak z rzeczywistością geograficzną. Skoro nasze województwo leży w megaregionie Karpaty i zajmuje część prowincji Podkarpacie to przez analogię do utrwalonych historycznie nazw innych regionów Wielkopolanin czy Pomorzanin tak właśnie można określać mieszkańców regionu podkarpackiego. Jako wicewojewoda podkarpacki konsultowałem tą nazwę ze znanym językoznawcą profesorem Jerzym Bralczykiem, który stwierdził, że jeśli mieszkańcy identyfikują się z regionem geograficznym a nie z województwem rozumianym administracyjnie to oczywiście nazwę tę trzeba uznać za poprawną. Okres 25 lat samorządności w Polsce to 25 lat budowania wspólnot i zmiany oblicza miast i gmin. Pamiętam Ropczyce z lat 70-tych, kiedy tu mieszkałem. Ropczyce miasto róż jak wówczas mawiano, a jak dodawali mieszkańcy i księża Zwierza. Tamte Ropczyce i dzisiejsze Ropczyce to dwie różne miejscowości. Tu naprawdę widać zmiany dokonane przez samorząd. Samorząd bowiem stał się autentycznym gospodarzem na swym terenie. Mądre gospodarowanie samorządów, wierzę w to głęboko zapewni pomyślność naszym małym gminnym, większym lokalnym i wreszcie regionalnym ojczyznom. Niech więc duch wspólnoty przenika państwa samorządowców w gospodarowaniu, bo takie gospodarowanie to prawdziwa służba Ojczyźnie, Podkarpaciu i Ropczycom.

Przewodniczący Rady: Wysoka Rado! Panie i Panowie! Tradycją obchodów Dnia Samorządu Terytorialnego stało się uhonorowanie osób szczególnie zasłużonych dla samorządu miasta i gminy Ropczyce. Z inicjatywy Burmistrza Ropczyc, na wniosek Wojewody Podkarpackiego, postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 marca bieżącego roku - za wzorowe i wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków zawodowych odznaczeni zostali: Medalem Złotym za Długoletnią Służbę: pan Józef Krzych, pan Stanisław Mazur, pan Maciej Sikora, pan Adam Wojdon. Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę: pani Beata Malec oraz pan Mariusz Wośko. Przewodniczący Rady zaprosił osoby odznaczone na scenę.

Wręczenie nadanych odznaczeń panu Józefowi Krzychowi, panu Stanisławowi Mazurowi, panu Maciejowi Sikorze, pan Adamowi Wojdonowi, pani Beacie Malec oraz panu Mariuszowi Wośko przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa pana Zdzisława Gawlika oraz Burmistrza Ropczyc.

Przewodniczący Rady pogratulował odznaczonym i życzył dalszych sukcesów w pracy na rzecz rozwoju samorządu.

Przewodniczący Rady: Szanowni Państwo, Panie i Panowie, 27 kwietnia bieżącego roku Rada Miejska w Ropczycach nadała honorowe tytuły „Zasłużony dla Ropczyc” następującym osobom, są to: pani Elżbieta Bizoń, pan Zdzisław Gawlik, pan Stanisław Ważny, pan Jerzy Lewicki.

Wiceprzewodnicząca Rady pani Teresa Rachwał przedstawiła uzasadnienie nadania tytułu pani Elżbiecie Bizoni: Pani Elżbieta Bizoń - Mieszkanka Ropczyc. Długoletnia prezes Banku Spółdzielczego w Ropczycach. Podczas ponad 30-letniego stażu pracy na stanowisku kierowniczym w banku, mimo ogromu pracy zawodowej, zawsze angażowała się w działalność społeczną. Mając możliwość niesienia pomocy nigdy nie zapominała o potrzebujących. Zarządzając instytucją bankową zawsze reagowała na potrzeby lokalnego środowiska. Bank wspierał finansowo placówki służby zdrowia, placówki oświatowe, stowarzyszenia, kluby sportowe, a także różnorodne inicjatywy kulturalne. Przez solidną i ciężką pracę osiągnęła sukces zawodowy, czego dowodem są liczne wyróżnienia z zakresu bankowości

i spółdzielczości a także państwowe - jak Srebrny Krzyż Zasługi. Od 2008 roku pełni funkcję Przewodniczącej ropczyckiego Oddziału Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów. Stojąc na czele stowarzyszenia organizuje wiele ciekawych spotkań okolicznościowych oraz wycieczek dla ludzi starszych. Zabiega aby emeryci mogli w sposób godny i kulturalny spędzać wolny czas, aby czuli się potrzebni i aby nikt spośród nich nie czuł się samotny.

Wiceprzewodniczący Rady pan Grzegorz Bielatowicz przedstawił uzasadnienie nadania tytułu panu Zdzisławowi Gawlikowi: Pan Zdzisław Gawlik - Prawnik i wykładowca akademicki. Jest Sekretarzem Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa. Wcześniej przez 5 lat sprawował funkcję Podsekretarza Stanu w tym samym ministerstwie. Od 2006 roku doktor habilitowany nauk prawnych, następnie profesor nadzwyczajny Wyższej Szkoły Administracji i Zarządzania w Przemysłu oraz profesor nadzwyczajny w Instytucie Prawa Cywilnego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. W pracy naukowej specjalizuje się w zakresie prawa cywilnego i gospodarczego. Jest autorem wielu publikacji naukowych - książek i ponad 50 artykułów. Aktywnie uczestniczy w inicjatywach przyczyniających się do rozwoju naszej małej Ojczyzny, czego dowodem jest ropczycka strefa ekonomiczna. W ramach współpracy z Polską Agencją Informacji i Inwestycji Zagranicznych inicjuje zainteresowanie terenami inwestycyjnymi Ropczyc w celu lokowania ważnych inwestycji w naszym mieście.

Wiceprzewodnicząca Rady pani Teresa Rachwał przedstawiła uzasadnienie nadania tytułu panu Stanisławowi Ważnemu: Pan Stanisław Ważny - Mieszkaniec Ropczyc. Zawodowo związany z Gminną Spółdzielnią Samopomoc Chłopska w Ropczycach, gdzie ponad 23 lata sprawował funkcję prezesa. Gminna Spółdzielnia zrealizowała wiele ważnych inwestycji, w szczególności związanych z produkcją rolną oraz zaopatrzeniem mieszkańców w produkty rolno-spożywcze. Wiele z tych placówek działa do dziś, od piekarni, hurtowni, sieci sklepów, po restaurację. W kadencji 1994-1998 radny Rady Miejskiej, należał do Zarządu Miasta i Gminy. Na rzecz rozwoju Ropczyc i okolic działał również w ramach przynależności do Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Ropczyckiej, do którego przystąpił z inicjatywy księdza dr Jana Zwierza. Obecnie społeczny działacz Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska. Jest też wieloletnim członkiem Rady Parafialnej, działającym jeszcze za czasów księdza proboszcza Jana Cieśli i do chwili obecnej. Podczas pracy zawodowej, samorządowej i społecznej jego działania cały czas kierowane były ku rozwojowi Ropczyc, które do dziś są jego wielką miłością.

Wiceprzewodniczący Rady pan Grzegorz Bielatowicz przedstawił uzasadnienie nadania tytułu panu Jerzemu Lewickiemu: Pan Jerzy Lewicki - Profesor Wydziału Elektroniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej. Karierę naukową zapoczątkował na Wydziale Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie brał udział w wielu badaniach teoretycznych, praktycznych na potrzeby przemysłu. Jest prekursorem badań nad układami energoelektronicznymi. Kolejny etap w pracy Pana profesora to udział w tworzeniu rzeszowskiego środowiska akademickiego przez podjęcie w 1967 roku pracy w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie, przekształconej w 1974 roku w Politechnikę Rzeszowską - gdzie oprócz sprawowania naukowych funkcji kierowniczych, zajmował się wieloma prestiżowymi pracami badawczymi, których z uwagi na dużą ilość nie sposób tu wymienić, a ich wyniki - nowatorskie rozwiązania techniczne w większości zostały wykorzystane przez przemysł. Mimo ogromnych zmian technologicznych w elektrotechnice wiele z nich jest nadal aktualnych. Profesor jest cenionym specjalistą z zakresu nowoczesnej energoelektroniki. Opublikował kilkadziesiąt prac naukowych. Był promotorem oraz recenzentem wielu prac doktorskich. Za pracę naukową, dydaktyczną i organizacyjną otrzymał wiele odznaczeń resortowych,

specjalistycznych, a także państwowych: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski oraz Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi. Po zmianach ustrojowych w 1989 roku włączył się w życie społeczne i polityczne Ropczyc – w 1990 roku w pierwszych wolnych wyborach samorządowych został wybrany radnym Rady Miejskiej w Ropczycach. Zaś nowo wybrana Rada powołała go na delegata miasta i gminy Ropczyce do Sejmiku Samorządowego Województwa. Ponadto pan profesor przez ponad 10 lat sprawował funkcję prezesa Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Ropczyckiej.

Wręczenie wyróżnień „Zasłużony dla Ropczyc” tj. okolicznościowego dyplomu oraz statuetki „Sokół ropczycki” pani Elżbiecie Bizoń, panu Zdzisławowi Gawlikowi, panu Stanisławowi Ważnemu, panu Jerzemu Lewickiemu przez Burmistrza Ropczyc i Przewodniczącego Rady Miejskiej.

Pan Zdzisław Gawlik Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa: Szanowni Państwo, Panie Burmistrzu, Wysoka Rado. Chciałbym bardzo podziękować za to wyróżnienie, jestem tym bardziej wzruszony mogąc uczestniczyć w tej uroczystości wyróżniającej osoby zasłużone dla Ropczyc będąc wyróżniany wśród tak znakomitych osób. Moje wzruszenie jest tym większe bo nie miałem takiej świadomości ile przede mną zasłużonych osób zostało wyróżnionych tym tytułem Zasłużony dla Ropczyc. Bardzo serdecznie za to dziękuję. Traktuję to jako jeszcze większe wyzwanie, żeby wszędzie tam, gdzie będzie można, żeby ze wszystkich sił pomóc, żeby Ropczyce, które rozwijają się wspaniale, rozwijały się jeszcze bardziej wspaniale. Dzisiaj mamy dzień szczególny, bo 25 lat temu 27 maja 1990 roku odbyły się pierwsze po II wojnie światowej wolne wybory, demokratyczne do samorządu lokalnego. Rozpoczęto budowę tych małych ojczyzn, o których w swoim wykładzie mówił pan profesor Kazimierz Surowiec. Bo bez tej demokracji lokalnej nie ma demokracji i można zżymać się, że w Polsce nie wszystko się udało, nie wszystko przez te ostatnie ćwierć wieku potoczyło się tak, jakbyśmy chcieli, żeby się potoczyło ale myślę, że samorząd w Polsce się udał i nikt nie powinien, nie może na ten samorząd narzekać. Oczywiście to jest też fakt, że w czasie tego remontu, który był wymagany i konieczny w naszym kraju i który jest prowadzony przez te 25 lat mógł pojawić się kurz tu i ówdzie. Przez te 25 lat być może nie każda cegła została położona tak jak być powinna położona. Nie każda być może cegła w tym murze była dobrze wypalona. Ale to jednak co przez ostatnie 25 lat w naszym kraju zrobiono nie powinno uchodzić naszej uwadze. Pan profesor w swoim wystąpieniu mówił jak daleko przez te 25 lat zmieniły się Ropczyce. Wokół Cukrowni, wokół Magnezytów było puste pole, które było wykorzystywane jako rezerwuuar związany z potrzebami ochrony środowiska. Dzisiaj Ropczyce są zabudowane, gdzie oprócz tych dalej funkcjonujących, chociaż w innej zmienionej strukturze podmiotów, które zapoczątkowały tę działalność gospodarczą na terenie Ropczyc jest wiele mniejszych przedsiębiorców, którzy aktywnie prowadzą tę działalność na terenie Ropczyc. Jeżeli chodzi o te 25 lat dzięki samorządom zmieniło się bardzo, bardzo wiele. Ja uczestniczyłem w ostatnią sobotę 23 maja w Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie w święcie samorządu terytorialnego na poziomie województwa, gdzie między innymi wspominali ludzie, którzy w samorządach pracują dość długo. Burmistrz i wójt, którzy dzielili się z zebranymi swoimi wspomnieniami sięgali do roku 1990 wspominając jak wtedy Polska lokalna, lokalna społeczność wyglądała, gdzie brakowało telefonów, brakowało infrastruktury. Dzisiaj jesteśmy w zupełnie innym miejscu. Dzisiaj na pewno nikomu nie brakuje dostępu do telefonów, dzisiaj na pewno ta infrastruktura jest rozbudowana w sposób dostateczny. Oczywiście są różnice między tymi małymi ojczyznami wynikające z tego jak dalece z tej szansy którą przez 25 lat samorządy w Polsce otrzymały, jak dalece dobrze z tej szansy samorządy skorzystały. Skorzystała również z tej wolności przez te 25 lat dobrze Polska. Czasami my Polacy myślę, że nie doceniamy tego, co przez 25 lat ostatnich w Polsce się zmieniło. Dobrze zatem czasami

z zewnątrz dostrzega się to, co w Polsce się stało, jak przez te 25 lat zmienili się Polacy. W czasie spotkania trzech prezydentów w listopadzie 2012 roku prezydenta Polski, Włoch Giorgio Napolitano i prezydenta Niemiec Joachima Gaucka, Joachim Gauck powiedział, że Polacy są bardziej pracowici od Niemców. Widać jak dalece zmienił się stereotyp Polski i Polaka w tym ostatnim czasie, jak dużą pracę Polacy wykonali. Czułem dużą satysfakcję stojąc jesienią ubiegłego roku na pustyni Atakama wtedy, kiedy był otwierany największy projekt górniczy Polski poza terenem Rzeczypospolitej. Gdzie pani prezydent Chile Michelle Bachelet mówiła o tym jak znakomity projekt zrealizowali tam Polacy, że jest to najlepszy projekt, którego nie byli w stanie nawet zrealizować Amerykanie, zapraszając przedsiębiorców polskich również w tą część świata. Naprawdę jestem dumny z tego jak Polska się zmienia, jestem dumny z tego, że kolejni przedsiębiorcy również tam wykazują swoją aktywność gospodarczą. Jest to nie tylko satysfakcja dla nas wszystkich Polaków ale satysfakcja dla tych wszystkich ludzi, których losy przez te ostatnie dziesiątki lat rozrzuciły w różnych częściach świata. Byłem wzruszony, kiedy rodzina Domejków wspominała Ignacego Domejkę, który po powstaniu listopadowym nie znalazł miejsca w naszym kraju. Przyjęli go Chilijczycy, którzy dzisiaj uważają go za ojca swojej geologii. Jakże wzruszeni byli jego potomkowie, jak zobaczyli na tej pustyni polską flagę, jak ta kopalnia uzyskała imię Ignacego Domejki. Jak wzruszona była polonia kanadyjska wtedy gdy dowiedziała się, że w jednej z prowincji została zatknięta polska flaga. Jakże cieszyli się jak Polska po latach w innej odsłonie wróciła do nich. Są to wszystko dokonania, których nie sposób pominąć, nie sposób nie zauważyć jak dalece nasza duża i mała ojczyzna w tym ostatnim ćwierćwieczu się zmieniła. Oczywiście nie chciałbym być poświadczony, że uważam, że to, że każdy ma dzisiaj dostęp nawet nie do jednego ale do kilku telefonów jest to wynik tylko tego, że przez ćwierć wieku coś się zmieniło, że ćwierć wieku temu były wolne wybory do samorządu. Niewątpliwie ta technika, technologia, innowacyjność spowodowała, że również te zmiany zaszły i z nimi mamy do czynienia, jesteśmy ich uczestnikami. Te zmian są nieuniknione, każdy kto by unikał innowacyjności, uciekałby się przed tym postępem, który życie niesie zachowałby się tak, jak chory, który ucieka przed lekarstwem dlatego, że jest gorzkie. Trzeba je przyjąć, taki jest świat. Cieszę się, że tego typu akceptacja tego co się w przestrzeni naszej dzieje znajduje się również tutaj w Ropczycach w lokalnym samorządzie bo to ludzie samorządu decydują o tym, że tak wygląda nasza ojczyzna. Pan profesor wspominał w swoim wykładzie o tym, z czego kiedyś były słynne Ropczyce. Oczywiście był ksiądz Zwierz dzięki któremu jest Cukrownia. Różne są wspomnienia, anegdoty jak zdecydowano, że ta Cukrownia w tym miejscu się znajduje. Wprawdzie ksiądz Zwierz odszedł na zasłużony odpoczynek bo taki jest los każdego z nas ale nikt w Ropczycach o tym wielce zasłużonym człowieku nie zapomina. Pan profesor wspominał o tym, że Ropczyce były słynne z róż. Dzisiaj również róże w tym miejscu są. Czyli Ropczyce są miejscem i miastem, które nie zapomina o ludziach, nie zapomina o przeszłości i to jest bardzo cenne, bardzo ważne. Ale Ropczyce są miejscem i miastem, gdzie myśli się również o przyszłości. Dzięki staraniom samorządu lokalnego została utworzona podstrefa najstarszej w Polsce specjalnej strefy ekonomicznej – Mielecka Strefa Ekonomiczna, która osiąga znakomite sukcesy spośród wszystkich stref w Polsce, które są zarządzane przez Ministra Gospodarki i Ministra Skarbu Państwa, jest to podstrefa najlepsza, która osiąga w rankingach najwyższe miejsce. Dzięki obecności tej strefy jest szansa na to, żeby w Ropczycach powstały kolejne miejsca pracy. Nie dalej jak wczoraj po południu rozmawiałem z prezesem PAiIZ panem Sławomirem Najmanem o tym jak dalece i kiedy będzie można ogłosić, że ta kolejna inwestycja na terenie strefy ropczyckiej zostanie sfinalizowana. Wskazał tak wysoki stopień prawdopodobieństwa, że lada moment ta decyzja zostanie ogłoszona, że nawet nie chciałbym tego stopnia prawdopodobieństwa tutaj powtarzać, żeby nie zapeszać. Ale wielce wskazuje na to, że pojawi się inwestycja, która w pierwszym etapie da szansę pracy bezpośrednio dla około 500 osób. W kolejnym etapie kolejne 300 będzie mogło mieć zatrudnienie w tym miejscu. Mówię tylko

o osobach bezpośrednio zatrudnionych w tych nowych fabrykach dużego koncernu zagranicznego, bo trzeba pamiętać o tym, że każde bezpośrednie miejsce w takiej fabryce produkcyjnej kreuje około 0,6 miejsca w okolicy. Proszę zważyć jaka szansa z dużym prawdopodobieństwem przed Ropczycami w najbliższych dniach się pojawia. Ale nie tylko to jest ważne, bo fabryka ta z grupy Rolls Royce produkuje pewne części, które są niezbędne dla samolotów dreamliner, które są wykorzystywane przez polski LOT. Ponadto jest to fabryka, która współpracuje z wieloma przedsiębiorcami, również na terenie Podkarpacia między innymi Hutą Stalowa Wola. Jest to kolejna szansa nie tylko dla Ropczyc ale całego Podkarpacia, która niewątpliwie zostanie dobrze wykorzystana. I jeszcze jedno czego się dowiedziałem wczoraj, że z terenu Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego jest kolejny wniosek w Polskiej Agencji Inwestycji Zagranicznych, który wszystko wskazuje na to, że również po uzupełnieniu pewnych formalnych braków zyska akceptację. Czyli Ropczyce wykorzystują swoją szansę. Oczywiście jest to aktywność władz samorządowych, jest to również wykorzystywanie szansy, którą stworzyło Ropczycom życie. Położenie trzeba wykorzystać, Ropczyce mają w pobliżu autostradę. Takiej możliwości nie ma na przykład samorząd jasielski, gdzie można powiedzieć, że to miasto po części wymiera. Ropczyce mają swoją szansę i ją należycie wykorzystują, bo gdyby nie władza samorządowa, władza lokalna ten rozwój na pewno nie byłby możliwy. Na ręce pana burmistrza składam serdeczne gratulacje i podziękowania za to, co dla tej ziemi robi bo ja znam sprzed 30-25 lat Ropczyce i okolice i wiem jak Ropczyce, ta ziemia w tej części wyglądała. Panie Burmistrzu za to, co dla Ropczyc, Podkarpacia pan robi. Wszystkiego dobrego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Rady: Panie i Panowie. Za solidne i sumienne wykonywanie powierzonych obowiązków oraz wieloletnią działalność społeczną, przez władze samorządowe miasta i gminy, wyróżnieni zostali: sekretarz miasta i gminy Ropczyce pani Jolanta Kaszowska, kierownik Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej - pan Wiesław Rygiel a także kierownicy i pracownicy Urzędu miejskiego, Zespołu oświaty, Ośrodka pomocy społecznej, Centrum Kultury, Ropczyckiego Centrum Sportu i Rekreacji a są nimi: pani Elżbieta Stępniewska-Zięba, pani Maria Żerkowska, pani Halina Marć, pani Agnieszka Strzałka, pan Augustyn Olech, pan Mieczysław Caryk, pan Ryszard Galas, pani Elżbieta Rachwał przewodnicząca zarządu osiedla Chechły, pan Tadeusz Miąso przewodniczący zarządu osiedla Śródmieście oraz pan Wiesław Strączek przewodniczący zarządu osiedla świętej Barbary, pan Adam Stec sportowy działacz z sołectwa Gnojnica.

Wręczenie wyróżnień wymienionym osobom pani - przez Burmistrza Ropczyc i Przewodniczącego Rady Miejskiej.

Przewodniczący Rady pogratiłował wszystkim odznaczonym i wyróżnionym. Poprosił o zabranie głosu Burmistrza Ropczyc.

Burmistrz Ropczyc pan Bolesław Bujak: Panie Przewodniczący, Szanowne Prezydium, Wysoka Rado, Panie Ministrze, Czcigodni Księża Prałaci, Proboszczowie, Panie Dyrektorze NIK-u, Koleżanki i Koledzy Samorządowcy na czele z Panem Starostą, Szanowni Przedsiębiorcy, Szanowni, Drodzy Goście. Chciałbym bardzo serdecznie podziękować wam za przyjęcie naszego zaproszenia na uroczystą sesję. Wasza obecność zaszczyciła tą sesję i dała okazję by w waszej obecności wyróżnić nasze koleżanki i kolegów odznaczeniami państwowymi pana Prezydenta Rzeczypospolitej jak również wyróżnieniami, odznaczeniami rady miejskiej, samorządu terytorialnego. Bardzo mnie to cieszy, że nie wręczaliśmy ich przy pustej sali, w obecności tylko i wyłącznie radnych rady miejskiej. Jest to sesja jubileuszowa, sesja okazjonalna, raz na 25 lat. Co prawda od 15 lat, gdy Sejm Rzeczypospolitej postanowił w uchwale w 2000 roku, że 27 maja będzie Dniem Samorządu Terytorialnego, odrodzonego

samorządu po 90 roku od tego czasu jest tradycja w Ropczycach w ramach Dni Ziemi Ropczyc, bo właśnie w tym tygodniu, od wczoraj obchodzimy 38 Dni Ziemi Ropczyckiej, iż staramy się organizować taką sesję uroczystą, nie roboczą, nie podejmujemy ważnych, merytorycznych uchwał ale staramy się przypomnieć refleksyjnie ostatnie lata, dokonania i przede wszystkim najważniejszym celem są nasi koleżanki i koledzy, którzy w tym okresie przez lata, niektórzy przez całe 25 lat wnieśli olbrzymi wkład w zmiany na terenie naszej małej ojczyzny jaką jest miasto i gmina Ropczyce. Dzisiaj raz jeszcze bardzo serdecznie gratuluję i dziękuję wszystkim wyróżnionym, wyróżnionym dyplomami rady miejskiej, burmistrza, tym których wysiłki, dokonania zauważył Prezydent Rzeczypospolitej ale w szczególny sposób chcę podziękować za przyjęcie takiego honorowego wyróżnienia jak tytuł Zasłużony dla Ropczyc pani Eli, panu Stanisławowi, panu profesorowi Jerzemu i oczywiście naszemu przyjacielowi, przyjacielowi Ropczyc panu profesorowi Zdzisławowi Gawlikowi, że zechciał przyjechać, by odebrać ten tytuł. Proszę pamiętać, że rząd ma co robić, że pogoda jest dzisiaj taka jaka jest, pan minister przyjechał z Warszawy ale nie to jest ważne. Ważne jest to, że od tych 25 lat wtedy, kiedy w ważnych sprawach prawnych, merytorycznych, organizacyjnych trzeba Ropczycom pomóc, to pan profesor Gawlik zawsze wiedział gdzie i kiedy można burmistrzowi Ropczyc, który reprezentuje naszą lokalną społeczność, naszą małą ojczyznę na zewnątrz otworzyć klamkę do urzędów centralnych, niejednokrotnie to robił, za co serdecznie dziękuję. W latach 90-tych, dokładnie w 1994 roku, gdy byłem tutaj młodszy o 20 parę lat jako niedoświadczony jeszcze burmistrz wówczas doktor prawa Zdzisław Gawlik doradzał i był przez kilka miesięcy radcą prawnym. Za to też panie ministrze dziękuję. Co prawda ten młody burmistrz był już nieźle przygotowany przez swojego poprzednika wójta gminy Wielopole Skrzyńskie profesora Władysława Tabasza, wówczas doktora czy jeszcze nie doktora ale to trochę za mało być 2 lata wójtem w Wielopolu Skrzyńskim by być burmistrzem Ropczyc. Wówczas pomoc prawna doktora Gawlika bardzo się mi przydała ale i radzie miejskiej bo wiemy, że byliśmy wówczas po pewnych przejściach, niezbyt fortunnych ale te przejścia bardzo się nam przydały. Tego typu doświadczenia powodują, że reprezentacja samorządu była bardziej rozważna. Przez te 25 lat wykazaliśmy się jednak dużymi efektami. Dzisiaj możemy powiedzieć jednoznacznie, że za samorządem terytorialnym nie tylko w całej Polsce ale i tu w Ropczycach są sukcesy. Przy takich okazjach, gdy wyróżnia się ludzi, gdy się im dziękuje za zaangażowanie, za aktywność, za pasję, działanie dla innych równocześnie oczywiście i dla siebie bo to jest ważne, jest dobrze jeśli refleksyjnie patrzy się wstecz ale i jeśli tworzy się pewne wizje przyszłości. Myślę szanowni państwo, że w wykładzie pana profesora i wojewody Kazimierza Surowca było wiele takich przesłanek, które wskazują nam jak bardzo zmieniły się Ropczyce, jak bardzo zmieniła się nasza gmina, nasza ziemia ropczycka. Te zmiany oczywiście spowodowały reformy w 1989 roku, odblokowanie możliwości działań ludzi, ich zaangażowania, ich pomysłów, społeczeństwo obywatelskie to było coś nowego, również decydowanie samym o sobie za własne pieniądze bo taka była idea samorządu w owych latach, dzisiaj trochę się zmieniła, pewnie dwa zdania na ten temat powiem. Dzisiaj wszyscy zauważamy, że tych dokonań w sferze materialnej jest sporo. Wczoraj snułem taką refleksję, przygotowałem tezy dzisiejszego wystąpienia, po ciekawym, interesującym wystąpieniu pana profesora Surowca i pana profesora Gawlika zmieniam tezy swojego wystąpienia. Przypomniałem sobie, gdy w 1994 roku przyszliśmy z koleżankami i kolegami do samorządu pamiętaliśmy wówczas, że w naszych szkołach było tylko dwie sale gimnastyczne. Minęło niespełna 25 lat od 1994 roku i mamy dzisiaj 12 sal gimnastycznych, w tym hala sportowa, gimnastyczna, która jest współwłasnością powiatu. Mamy piękny basen, korty, mamy wiele obiektów sportowych, placów zabaw, przybyło bardzo wiele sal dydaktycznych, mamy dobre przedszkola, żłobki. To jest w sferze społecznej również niezwykle nasz sukces. Nie będę przypominał sfery infrastruktury technicznej, która poprawiła warunki życia nie tylko mieszkańców Ropczyc ale wielu przysiółków nawet w Małej, Niedźwiadzie, gdzie ciężko było dojechać nie tylko w zimie

ale w okresie kilku dni deszczy jak teraz. Dziś mamy do większości przysiółków drogi asfaltowe. Pewnie tej infrastruktury tych kilometrów kanalizacji, wodociągów, pięknych mostów, ulic, chodników, oświetlenia ulic nie byłoby, gdyby nie było zaangażowania tak wielu z was. Wielu sołtysów, przewodniczących osiedli, radnych na przestrzeni tych 25 lat i wielu ludzi, którzy byli szefami przeróżnych komitetów, szefami i członkami zarządów organizacji stowarzyszeniowych pozarządowych. Dziś mamy takich organizacji zarejestrowanych ponad 50. Wielu z was jest na czele tych organizacji. Bardzo serdecznie za tą pracę społeczną, samorządową, bo tak to trzeba nazwać dziękujemy. Tu dziś niektórym z państwa daliśmy wyraz szacunku i uznania za tą pracę prosząc o dalsze zaangażowanie. Bo szanowni państwo wierzę w to, tak jak zmieniła się nasza przedsiębiorczość, nasze zakłady pracy, nasza strefa ekonomiczna, bo tak to nazywamy w skrócie i prawnie Czekaj w ciągu tych ostatnich szczególnie 20 lat, że dalej Ropczyce mają swoją szansę, że dalej musimy wykorzystywać okazje, które się pojawiają. Perspektywa finansowa Unii Europejskiej do 2020 roku. Wolność, demokracja, nieograniczone możliwości pozyskiwania środków dla małych ojczyzn i rządowych ze szczebla warszawskiego ale i tych środków europejskich ale to mają robić nie tylko burmistrz i jego współpracownicy z Urzędu Miejskiego i radni ale mamy robić my wszyscy. Chętni, zaangażowani, którzy mamy ten power samorządności, chcemy zmieniać, angażować ludzi do działalności obywatelskiej i chcemy im powiedzieć sami dla siebie próbujcie tworzyć miejsca pracy a my nie będziemy zbyt przeszkadzać. Są tu osoby, które są tego przykładem. Chyba kolejny raz z tej sceny mówię o przykładzie młodych ludzi pana Królikowskiego, pana Babicza, co prawda z tamtym czasem się kłóć w różnych sprawach, nawet dzisiaj rano się pokłóciłem ale ja ich bardzo szanuję. Młodzi ludzie, nauczyli się dobrych obowiązków za granicą i nowatorskich rozwiązań gospodarczych, zaszczerpili w swoich współpracownikach, nauczyli im podobnych młodych ludzi. Robimy dziś unikatowe statki, które kupuje Europa Zachodnia. Myśl technologiczna, tu można zarobić. Nie da się produkować tylko seryjnych śrubek, seryjnych butelek. Trzeba robić coś innowacyjnego, coś gdzie marża jest znacząca. Wtedy można rozwijać swój zakład, można trochę więcej płacić ludziom. To są przykłady w tych 25 latach takiej managerskiej działalności gospodarczej ale i samorządowej, za to wszystkim wam szanowni przedsiębiorcy, nie będę wymieniał bo wielu z was jest tak zasłużonych jak Kazimierz Mikrut, Jan Niwa, których pozyskaliśmy z Dębicy za co dziękuję i bardzo się cieszę, że tu przyszli, tu zarejestrowali swoje firmy, tu wybudowali swoje hale. Jesteśmy wam drodzy koledzy przedsiębiorcy bardzo wdzięczni. Wysoka Rado chciałbym również wspomnieć, że przy okazji 25- lecia samorządu, przy okazji święta trzeba pamiętać też o istotnej płaszczyźnie, która jest źródłem naszej energii. To kultura. 650 lat nadania praw miejskich obchodziliśmy 2 lata temu. Dziękuję, że byliście wtedy na uroczystej sesji. Przypominaliśmy o naszych korzeniach, o naszej tradycji, o naszych znakomitych obywatelach, którzy się tu urodzili, czy tu pracowali, czy zostawili po sobie ślad. Wspomniał pan profesor Gawlik o księdzu doktorze Zwierzu, który był przez 50 lat Prezesem Towarzystwa Ziemi Ropczyckiej. Dzisiaj w dniu samorządu, jako dla protoplasty samorządności oddaliśmy mu cześć, szacunek, złożyliśmy w dużej reprezentacji gminnej, powiatowej kwiaty jako wyraz uznania i szacunku dla jego działalności prekursorskiej w Ropczycach. To był prawdziwy drugi budowniczy po królu Kazimierzu Wielkim przed którym też złożyliśmy kwiaty jako wyraz szacunku, który nadał Ropczycom prawa miejskie i rozpoczęła się ta nasza epoka miasta, które było przez wiele lat stolicą powiatu w różnych okresach, miasta które nigdy praw miejskich nie straciło, miasta, które miało różne szanse, dobre lata, tragiczne lata ale zawsze to obywatele o tym stanowili. To źródło kultury, którym jest nasza wiara katolicka i wartości stąd wynikające, wspaniałe zabytki kościelne, cmentarze, kaplice o tym wszystkim trzeba pamiętać, trzeba pamiętać o tym dorobku duchowym, którego my jesteśmy dzisiaj tylko chwilowymi dzierżawcami i powinniśmy przenieść następnemu pokoleniu w następne 25 - lecie samorządu jako czasowi użytkownicy wszystkich dóbr intelektualnych, materialnych, tych które są

źródłem naszej siły. To są nasze korzenie. Tym wszystkim, którzy dziś wciąż to podkreślają jak profesor Adam Sypel, malarz, były dyrektor gimnazjum, jak profesor Władysław Tabasz, który napisał kilkadziesiąt publikacji na ten temat, wciąż uczy młode pokolenie i wychowuje w duchu tego patriotyzmu lokalnego, że Ropczyce to miasto w którym się urodziłeś, że Ropczyce to miasto w którym są prochy twoich rodziców, twoich krewnych, gdziekolwiek jesteś. Jak mówił o tym przed chwilą profesor Gawlik bądź dumny z Polski, z naszych dokonań ale bądź dumy i z małej ojczyzny, z Ropczyc bo warto. Wysoka Rado, Szanowni Goście. Chciałbym składając wam wszystkim gratulacje z okazji naszego wspólnego święta wszyscy jak tu jesteśmy jesteśmy samorządowcami chciałbym raz jeszcze podziękować wam za wasz trud, za wasz wkład w zmiany naszej rzeczywistości, w wychowywanie młodego pokolenia, w tą przyszłość, która ma na imię Ropczyce i która powinna nieść przede wszystkim dla młodego pokolenia stabilność. Tego nam brakuje, to są pewne potrzeby i konieczne zmiany, które pozwoliłyby nam więcej zrobić w stosunku do oczekiwań. One są, nie mamy złudzeń. Doskonale wiemy, że samorządy obarczane są zbyt dużą ilością zadań bez pokrycia finansowego. Mówię o tym, bo jest tu pan dyrektor NIK-u. Tylko NIK i rozsądni pracownicy NIK-u mogą bronić samorządy przed nadmierną regulacją prawną ze strony sejmiku. Nie ukrywam, że jest 25 - letnia rywalizacja pomiędzy posłami, prezydentami miast i burmistrzami o rolę w społeczeństwie, również o pewną pozycję. Posłowie w sejmiku, byłem to wiem chcą jak najwięcej obciążyć prawami, które skutkują koniecznym brakiem środków finansowych lokalne samorządy. My się bronimy, jesteśmy trochę słabi, tutaj NIK może nam przyjść z pomocą przed tym zagrożeniem prawnym, przed tym zagrożeniem brakiem środków. Konieczna jest zmiana mechanizmów finansowania, byśmy trochę więcej mieli i byśmy sami o tym decydowali. Przede wszystkim według mojej oceny dzisiaj potrzebna jest zmiana filozofii i podejścia do idei samorządności, tak jak było przez pierwsze 15 lat. To się zmieniło na przestrzeni ostatnich 10 lat z tej filozofii co prawem nie zabronione to dla samorządu w działaniu dozwolone a filozofia odwrotna to się przejawia w postawie wielu pracowników i urzędników instytucji państwowych, które mają obowiązek nadzoru i koordynacji działań samorządu. Dzisiaj burmistrz jest nie partnerem ale niestety podwładnym zwykłego pracownika, urzędnika kuratorium, UKS-u, Urzędu Skarbowego, et cetera. To się musi zmienić by samorządy mogły przyspieszyć, by samorządy mogły podołać oczekiwaniom młodego pokolenia, jeśli nie to możemy uznać, że nie wszystko zrobiliśmy to, czego oczekuje młode pokolenie. Wysoka Rado kończąc swoje wystąpienie jeszcze raz dziękuję, że mieliśmy dzisiaj możliwość podziękować, pogratulować naszym koleżankom i kolegom, że mogliśmy uszanować tych, którzy zasługiwali na to honorowe wyróżnienie miasta, naszej lokalnej społeczności Zasłużony dla Ropczyc. Wszystkim wam obecnym tu wyróżnionym raz jeszcze życzę dużo, dużo satysfakcji z waszej pracy zawodowej, społecznej i życzę jak to w życiu bywa najważniejszego, zdrowia i dalszej energii do zmieniania rzeczywistości. Wszystkiego najlepszego.

Wystąpienia gości:

Pan Witold Darlak Starosta Powiatu Ropczycko – Sędziszowskiego – Panie Przewodniczący, Wysoka Rado, Panie Burmistrzu, Panie Ministrze, Czcigodni Księża, Szanowni Państwo wedle godności i zajmowanych stanowisk. Bardzo się cieszę, że mogę uczestniczyć w dzisiejszej uroczystej sesji, że mogę złożyć gratulacje wszystkim odznaczonym i wyróżnionym tutaj dzisiaj. Myślę, że wyróżnienia, odznaczenia dla tych osób będą przyczyną do jeszcze lepszej, jeszcze większej pracy na rzecz naszej małej ojczyzny, na rzecz społeczności lokalnej. Myślę, że takie wyróżnienia dają chęć do tego, aby jeszcze bardziej się angażować w to życie społeczne, nie tylko jako pracę zawodową ale pracę społeczną. Panie Przewodniczący, Panie Burmistrzu, przedstawiciele samorządu gminnego. Przyjmijcie życzenia od przedstawiciela samorządu powiatowego, trochę młodszego, ponieważ 15 lat minęło w zeszłym roku podobnie

jak samorządom wojewódzkim. Życzę dalszej dobrej pracy na rzecz gminy Ropczyce bo bardzo mi zależy na tej dobrej pracy, jestem mieszkańcem gminy Ropczyce. Życzę dalszych sukcesów, aby te działania, wysiłki, które podejmujecie jako samorząd dawały wam satysfakcję i poczucie dobrze wypełnionych obowiązków i wdzięczności ze strony mieszkańców. Czasami różnie to z tą wdzięcznością jest. Niektórzy zauważają te wysiłki, niektórzy nie. Życząc wam tych wszystkich sukcesów również pewnie i sobie będę życzył jako przedstawicielowi samorządu powiatowego, aby właśnie to co burmistrz mówił ta samorządność poprzez te wszystkie zadania zlecane z góry a bez pokrycia finansowego nie była ograniczana, żeby ta idea samorządności była dalej rozwijana. My jako samorządowcy z tymi wszystkimi zadaniami dodawanymi pewnie sobie poradzimy ale jeśli nie mamy funduszy na to jest coraz trudniej. Przez to te wszystkie pomysły muszą być brane pod uwagę przez pryzmat finansowy, niestety. Mam nadzieję, że będzie się to zmieniało i ta idea samorządności nie będzie pomniejszana i nie będziemy mieli związanych rąk. Chcemy działać, chcemy rozwijać się dla społeczności, chcemy działać tak, aby naszym mieszkańcom się lepiej żyło ale potrzebujemy wsparcia niestety ze strony państwa i instytucji, którym podlegamy. Wszystkiego dobrego, na ręce pana burmistrza składam okolicznościowy adres.

Pan Wiesław Motyka dyrektor Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Rzeszowie: Panie Burmistrzu, Panie Przewodniczący Rady Miejskiej, Szanowni Rajcy Miejscy, Drodzy Goście. Z ogromną radością przyjąłem zaproszenie na dzisiejszą uroczystość i cieszę się ogromnie, że mam zaszczyt i honor być tutaj dzisiaj z państwem. Przede wszystkim z dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, że tak naprawdę w głębi duszy sam jestem samorządowcem, który miał ten zaszczyt i honor, aby w pierwszej kadencji być członkiem rady miejskiej w miejscowości w której dorosłe lata mojego życia przyszło mi spędzić, być członkiem zarządu, być delegatem do Sejmiku Samorządowego Województwa Rzeszowskiego, który między innymi miał okazję opiniować ówczesnego kandydata na wojewodę pana profesora Surowca. Drugi powód do tej radości to to, że ta uroczystość odbywa się właśnie w Ropczycach bo w moim głębokim przekonaniu to właśnie tutaj w Ropczycach w sposób chyba najpełniejszy w województwie podkarpackim albo w jeszcze szerszym zasięgu terytorialnym urzeczywistniona została idea samorządności. Nie tylko na skutek przemian cywilizacyjnych i technologicznych miasto tak jak wspominali moi przedmówcy zmieniło swoje oblicze ale głównie dzięki zaangażowaniu, pomysłowi i ciężkiej pracy samorządowców na przestrzeni tych 25 lat. Stąd ta wielka radość bo Ropczyce mogą być wzorem jak tę ideę samorządności praktycznie, skutecznie i efektywnie z pożytkiem dla mieszkańców tej małej ojczyzny wcielać w życie. Spójrzcie państwo jeszcze na jedną rzecz, dzisiaj trwa ostry dyskurs polityczny o sensie istnienia Senatu Rzeczypospolitej, o strukturze okręgów wyborczych, o ilości posłów, którzy powinni zasiadać w sejmie ale ani dzisiaj ani przez minione 25 lat nikt nigdy a przynajmniej ja się z tym nie spotkałem nie poddawał w wątpliwość sensu istnienia samorządu terytorialnego, bo samorząd sam w sobie się sprawdza, pokazuje, że jest silny siłą tych wszystkich ludzi, którzy tak jak burmistrz Bujak wspominał zarówno w urzędzie jak i będąc mieszkańcami tych małych ojczyzn wspólnie pracują dla własnego, wspólnego dobra. To pokazało najlepiej, że samorząd to była bardzo dobra idea. Instytucja, którą reprezentuję, z którą jestem związany ponad 23 lata Najwyższa Izba Kontroli od samego początku towarzyszy samorządowi terytorialnemu. Na początku nieśmiało, nie bardzo wiedząc jak sobie radzić z nową rzeczywistością bo ci z państwa, którzy są związani z samorządem dłużej przypominają sobie, że w momencie transformacji ustrojowej pozostała stara ustawa o Najwyższej Izbie Kontroli, która pozwalała kontrolować tylko instytucje państwowe, rządowe a tu powstał zupełnie nowy twór, samorząd terytorialny, który w sensie prawnym nie mieścił się w kompetencjach kontrolnych izby. Jeszcze nie funkcjonowały przecież regionalne izby obrachunkowe, które dopiero jesienią 1992 roku zostały powołane do życia. Jedynym organem kontrolnym w samorządzie przewidzianym przez

ustawę o samorządzie terytorialnym były komisje rewizyjne, które jak państwo sobie dokładnie przypominają nie działały nadzwyczaj skutecznie bo raz, że ludzie nie wiedzieli jak to robić, w jaki sposób kontrolować, jakimi metodami postępować. Dość dziwny, ciekawy stan na tym poziomie gminnym zaistniał w Polsce. Nie wiem czy są na sali parlamentarzyści ale pewnie sobie też przypomną, że w latach 1992-1993 toczyła się ostra i bardzo gorąca dyskusja w sejmie na temat uprawnień kontrolnych Najwyższej Izby Kontroli wobec organów samorządu terytorialnego. Była grupa zwolenników modelu francuskiego, którzy twierdzili, że wystarczą regionalne izby obrachunkowe i komisje rewizyjne w radach, aby stan kontroli działalności samorządów zapewnić. I była druga grupa która twierdziła, że Polska nie może być federacją samodzielnych, niezależnych gmin, że jest państwem unitarnym i że powinien być organ, który w sposób kontrolny dostarczy sejmowi informacji jak znaczna ilość środków publicznych jest wykorzystywana przez samorządy. Myślę, że przyznają to państwo również, bo ja jestem o tym głęboko przekonany, że dobrze, że ta druga opcja zwyciężyła. Najwyższa Izba Kontroli przez 25 lat kontrolując samorząd terytorialny pokazała, że ten samorząd bardzo dobrze gospodaruje groszem publicznym, że przysłowiową złotówkę ogląda kilka razy zanim ją wydatkuje, że to zawsze jest wydatkowanie celowe. Liczne kontrole prowadzone przez te ćwierć wieku przez Najwyższą Izbę Kontroli pokazały, że idea samorządności w naszym kraju w 100% się sprawdziła a to o czym wspominał pan burmistrz Bujak rzeczywiście jest problemem i to daje się zauważyć i zauważone zostało przez Najwyższą Izbę Kontroli w jednej z ostatnich kontroli, gdzie pokazaliśmy, że państwo zaczęło przerzucać coraz więcej obowiązków na samorząd terytorialny nie zapewniając jednocześnie wystarczających środków finansowych na ich realizowanie. Myślę, że to będzie już problem dla nowego parlamentu jak sobie z tym kłopotem poradzić. Drodzy państwo, żeby nie powtarzać wszystkich rzeczy, które moi przedmówcy mówili, o tym jak Ropczyce pięknie dziś wyglądają każdy może się przekonać. Pozwólcie, że pogratiuję wszystkim samorządowcom tych 25 lat działalności na rzecz lokalnej ojczyzny, na rzecz społeczeństwa Ropczyc. Pogratiuję tych efektów i sukcesów, które jak wspomniałem mogą być wzorem dla innych samorządów w Polsce i pozwólcie, że będę wam życzył tylko dużo sił, dużo wytrwałości po to, abyście jeszcze lepiej, jeszcze więcej dla dobra społeczeństwa, tej małej ojczyzny pracowali.

Ksiądz Stanisław Słowik dyrektor Caritas Diecezji Rzeszowskiej: Panie Przewodniczący z Wysoką Radą, Panie Burmistrzu, Szanowni Goście wielokrotnie już wymieniani. Pan minister był łaskaw wspomnieć o sobocie, kiedy było spotkanie na poziomie województwa samorządów. W pierwszej części tego spotkania w rzeszowskiej Farze biskup rzeszowski Jan Wątroba udzielił błogosławieństwa samorządom, które także dotyka i dochodzi do samorządu miasta Ropczyce. Upoważnił mnie do przekazania serdecznych pozdrowień dla wszystkich zgromadzonych i dla obradujących. Powiem z mojej działki tak, 20 lat minęło, gdy pierwsza stacja filii Caritas w diecezji rzeszowskiej jako pierwsza w ogóle 19 marca została otwarta i poświęcona i od tamtej pory trwa bardzo dobra współpraca z samorządem miasta i gminy Ropczyce. Ta współpraca ma również wymiar na poziomie starostwa, czego przykładem są Warsztaty Terapii Zajęciowej. Jutro będzie 15 już impreza dla osób niepełnosprawnych pod hasłem „Jesteśmy Razem”. To jesteśmy razem wielorako ma wymiar, a ponieważ jestem honorowym obywatelem tego miasta i tej gminy, miasta szczególnie, 2 lata temu było mi dane mówić kazanie na wielkim jubileuszu wezwijmy Panią Ropczycką o opiekę nad tym co dobre, by było realizowane. Powstańmy: Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen. Święta Maryjo, Pani Ropczycka Królowo Rodzin módl się za nami.

Przewodniczący Rady: Szanowni Państwo, Wysoka Rado. Nie wszyscy sympatycy Ropczyc mogli wziąć udział w dzisiejszej sesji, na tą okoliczność przysłali do uczestników dzisiejszego spotkania i do organizatorów okolicznościowe listy. Okolicznościowe listy skierowali: Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej pan Bogdan Borusewicz, Szef Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pan Jacek Michałowski, Szef Kancelarii Senatu pani Ewa Polkowska, Posłowie na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej: pani Renata Butryn, pan Kazimierz Moskal i pan Zbigniew Chmielowiec, Marszałek Województwa Podkarpackiego pan Władysław Ortyl, Komendant Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej nadinspektor Bogdan Kuliga, Dyrektor Podkarpackiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego pan Jerzy Jakubiec, Dyrektor Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego pan Wiesław Lada, dyrektor Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa pan Marek Odryczyński, pan Mariusz Kawa Burmistrz Strzyżowa, a także Starosta Powiatu Dębickiego pan Andrzej Reguła.

Przewodniczący Rady: Wysoka Rado! Szanowni Państwo. Pierwsza część dzisiejszej uroczystości kończy się ale zanim zamknę dzisiejszą sesję życzę wszystkim i sobie dalszego rozwoju naszej małej ojczyzny, życzę wszystkim wyróżnionym wszelkiej pomyślności ale przede wszystkim satysfakcji z pracy w samorządzie i na rzecz samorządu. Wszystkim uczestnikom dzisiejszego spotkania życzę wszelkiej pomyślności w swojej działalności a także działalności lokalnej. Zamykam 9 sesję Rady Miejskiej w Ropczycach.

Przewodniczący Rady poinformował, że dzisiejszej sesji towarzyszy wystawa pod tytułem „Samorząd – siła wolnego społeczeństwa”, jak również odbędzie się koncert pod tytułem „Polskie drogi” w wykonaniu Edyty Śliwy i Grzegorza Trychty. Po koncercie zaprosił wszystkich w imieniu własnym, organizatorów, Burmistrza Ropczyc na spotkanie okolicznościowe.

Protokolanci:

Elżbieta Klimek – inspektor w Biurze Rady Miejskiej

Bernadeta Cholewa – inspektor w Biurze Rady Miejskiej